

Χαμένος στα Κύθηρα

Συνδυάζοντας τον παραλογισμό και την ομορφιά, ο Ελληνοαυστραλός σκηνοθέτης Τζέιμς Πρινέας φέρνει ένα απολαυστικό χάος σε μια ιστορία ρομαντισμού, περιπέτειας και νοσταλγίας.

Από τους τίτλους αρχής ακόμα της ταινίας *Χαμένος στα Κύθηρα* - η τέταρτη ταινία μεγάλου μήκους του βραβευμένου Ελληνοαυστραλού σκηνοθέτη Τζέιμς Πρινέα - γίνεται σαφές ότι πρόκειται για μια ταινία για την αγάπη. Το ζήτημα είναι, ότι δεν είσαι αρκετά σίγουρος για το τι είδους αγάπη υπάρχει και ανάμεσα σε ποιους. Η ιδιαίτερη δομή της ταινίας - τέσσερις συνυφασμένες πλοκές που εναλλάσσονται ανάμεσα στους γήινους θνητούς και τους Έλληνες θεούς πάνω από τα σύννεφα του νησιού - περιπλέκει την επίτευξη της αγάπης, τόσο για το κοινό όσο και για τους πρωταγωνιστές της ταινίας.

Ωστόσο, η περιπλοκότητα βρίσκεται εκεί όπου αυτή η ταινία συναντά τη μοναδικότητα και το μυστήριο. Στην πραγματικότητα, το *Lost on Kythera*, είναι μια ταινία που καταφέρνει να δώσει στο κοινό της την ακριβή αίσθηση της σύγχυσης που αισθάνεται κανείς όταν φτάνει σε μια μικρή ελληνική πόλη, στην οποία κάθε στενός δρόμος είναι ένας λαβύρινθος και κάθε καλοπροαίρετη καθοδήγηση από τους ντόπιους χρησιμεύει μόνο για να νιώσει κανείς πιο χαμένος από ό, τι πριν. Ως αποτέλεσμα, πέρα από το κωμικό στοιχείο που προσδίδει, δημιουργεί και μια γνήσια λαχτάρα για την αργή καθημερινότητα του νησιού, με συναρπαστική κινηματογραφία.

*Η ταινία *Lost on Kythera* αφηγείται την ιστορία δύο νεαρών εραστών - της Μαρίας (υποδύεται η Πέννυ Μπουκουβάλα που κάνει το κινηματογραφικό της ντεμπούτο σε αυτόν τον ρόλο) και του Λούη (υποδύεται ο επίσης πρωτοεμφανιζόμενος Λούη Μπέτον) οι οποίοι, ξεκινώντας από νωρίς τη σχέση τους και συζητώντας τη συμβατότητά*

τους ως ζευγάρι, αποφασίζουν να εξερευνήσουν αυτό το μικρό νησί στα νότια παράλια της Ελλάδας. Ο αφελής ρομαντισμός του Λούη και ο κυνισμός της Μαρίας έρχονται σε σύγκρουση, όταν ο τυφλός οδηγός ταξί που προσλαμβάνουν για να τους μεταφέρει γύρω από το νησί (ναι, υπάρχει πράγματι ένας τυφλός οδηγός ταξί και τον υποδύεται ο τοπικός ήρωας που κλέβει την παράσταση, Γιώργος Φατσέας, ο οποίος είναι διάσημος στα Κύθηρα και όχι μόνο, ως πραγματικός οδηγός) τους εγκαταλείπει σε ένα μυστηριώδες χωριό χωρίς έξοδο.

Παγιδευμένοι σε αυτό το λαβύρινθο του χωριού, η Μαρία και ο Λούη δεν έχουν να αντιμετωπίσουν μόνο τη σχέση τους, αλλά και την Αλίκη, τη μοναδική κάτοικο του χωριού, μια ηλικιωμένη γυναίκα που περιμένει νέα από τον γιό της που μετανάστευσε στην Αυστραλία δεκαετίες πριν. Αν και φαινομενικά ακίνδυνη, η Μαρία και ο Λούη σύντομα μαθαίνουν ότι υπάρχει κάτι περισσότερο σε αυτήν την γλυκιά γριά κυρία από ό,τι αρχικά πίστεψαν και βρίσκονται μπλεγμένοι σε κάθε είδους μπελάδες

Καθώς η Μαρία και ο Λούη προσπαθούν να ξεφύγουν από τα δίκτυα της Αλίκης - η οποία απεικονίζεται εντυπωσιακά από τον θρύλο της ελληνικής σκηνής, Έφη Σταμούλη - ένα άλλο ζευγάρι φτάνει στο νησί για τελείως διαφορετικούς λόγους. Τα Κύθηρα, ως η φημολογούμενη γενέτειρα της Αφροδίτης και τόπος του ιερού ναού της, είναι το όνειρο μιας κυνηγού θησαυρών και αδίστακτης αρχαιολόγου Νάνσυ Φιλοδόξου και του, κάπως αφελή, Άγγλου βοηθού της, Μπένσον, που είναι αποφασισμένοι να είναι οι πρώτοι που θα βρουν αυτόν τον

Greek icon of stage and screen Efi Stamouli plays the last village resident and possible ghost Alik, who is never without her cigar.

Not giving up (yet): actors Penny Boukouvala and Louie Betton are determined to escape the wacky Greek village they are stuck in.

σημαντικό τόπο. Δυστυχώς γι' αυτούς, άλλο ένα ανταγωνιστικό δίδυμο έχει δεσμευτεί να τους ανατρέψει σε κάθε βήμα: Η ίδια η Αφροδίτη και το φανταχτερό δεξί της χέρι, ο Ίμερος.

Η ανάμειξη του πραγματικού και του υπερφυσικού είναι χαρακτηριστική της μη συμβατικής προσέγγισής του Πρινέα στις ταινίες του. Η ταινία εμπλουτίζεται ακόμα περισσότερο από πρωτοκλασάτα ονόματα και μια ομάδα χαρισματικών ντόπιων, με όρεξη και κέφι για τα γυρίσματα. Από τις διασκεδαστικές ατάκες της Δανάης Μιχαλάκη και του Γιώργου Παπαγεωργίου οι οποίοι πρωταγωνιστούν στους ρόλους της Αφροδίτης και του Ίμερου, στην γοητεία και στην ιδιομορφία που προσθέτουν με τους χαρακτήρες τους οι ντόπιοι, η ταινία δίνει απλόχερα στους θεατές της σεναριακές εκπλήξεις, ρομάντζο και γέλιο.

Ωστόσο, αυτό που αρχίζεις να συνειδητοποιείς, καθώς η ταινία σε παρασέρνει ρυθμό της, είναι ότι η πραγματική ιστορία αγάπης του *Lost on Kythera* είναι αυτή που υπάρχει ανάμεσα στον σκηνοθέτη και την γοητευτική του μούσα: το ίδιο το νησί. Ο James Prineas έχει αφιερώσει μεγάλο μέρος της καριέρας του, τόσο ως σκηνοθέτης όσο και ως φωτογράφος, στο να αιχμαλωτίσει την άγρια ομορφιά και την εκπληκτική ιστορία αυτού του μικροσκοπικού νησιού που βρίσκεται μεταξύ της Κρήτης και της Πελοποννήσου. Οι τρεις προηγούμενες ταινίες του, είχαν όλες το νησί ως πρωταγωνιστικό και ουσιαστικό χαρακτήρα (*Kythera mon Amour* (2016), *Winter on Kythera* (2018) και *An Island named Desire* (2020)). Είναι σαφές ότι αυτό δεν προέρχεται από έλλειψη φαντασίας, αντιθέτως, βλέποντας αυτήν την ταινία, αντιλαμβάνεται κανείς ότι υπάρχει ένας μαγικός μαγνητισμός στα Κύθηρα, καθώς βρίσκει τον εαυτό του να έλκεται από την απομόνωση και την ζωτικότητα αυτού του τόπου.

Το γεγονός ότι ο Πρινέας κατάφερε να αποτυπώσει το εκπληκτικό τοπίο του νησιού έχοντας έναν μικρό προϋπολογισμό και με περιορισμένο εξοπλισμό, μαρτυρά την εφευρετικότητά του. Αποδεικνύεται επίσης, η πρόοδος του

σύγχρονου κινηματογράφου, καθώς η ταινία γυρίστηκε από ένα μικρό συνεργείο (στρατολογώντας ντόπιους, μέλη του καστ και την οικογένεια του Πρινέα), στο οποίο το τμήμα μακιγιάζ ήταν επίσης υπεύθυνο για την ηχογράφηση και ο κομμωτής εξασφάλιζε τη συνέπεια των πλάνων.

Σε μια εποχή που η τεχνολογία εξελίσσεται ταχύτερα από ότι εμείς μπορούμε να προσαρμοστούμε σε αυτήν, το *Lost on Kythera* μοιάζει με ένα καλωσόρισμα. Μια ταινία που δείχνει τι μπορεί να κάνει η τεχνολογία για τον κινηματογράφο και πώς μπορεί να συνδέσει τους μετανάστες με την πατρίδα τους, ενώ ταυτόχρονα είναι μια σημαντική είσοδος στις απολαύσεις του παρελθόντος και μια υπενθύμιση της σημασίας της σύνδεσης σε έναν κατά τ' άλλα αποσυνδεδεμένο κόσμο.

Αυτή είναι, στην ουσία, η αληθινή ιστορία αγάπης αυτής της εκπληκτικής περιπέτειας/ρομαντικής κωμωδίας. Η ιστορία αγάπης μεταξύ ενός νησιού και των κατοίκων του, οι περισσότεροι από τους οποίους μετανάστευσαν πριν από πολλά χρόνια και κάθισαν γύρω μου ως μια κοινότητα διασποράς σε έναν κινηματογράφο του Σίδνεϋ ένα απόγευμα. Είναι σαφές ότι ο Πρινέας βλέπει το έργο του ως ένα συνδεδεμένο κρίκο μεταξύ της πατρίδας και της διασποράς, του παρελθόντος και του παρόντος, των προγόνων και των απογόνων. Είναι ένας συνδεδεμένος κρίκος, που δίνει την αίσθηση ότι είναι επειγόντως αναγκαίος, βλέποντας το διαγενεακό καστ να αναβιώνει κλασικά ελληνικά αρχέτυπα και να παίζει πονηρά με την ελληνική μυθολογία και το εθνικό πάθος για το μελόδραμα.

by Holly Hughes